

[Hans Nielsen.]

i en vigtig Sag som den foreliggende og for at tage sit Ansvar, og jeg synes, det er det beklageligste i hele denne Forhandling, at det næststørste Parti her i Rigsdagen, Venstrepartiet, har bebudet, at det nu ved den endelige Afstemning vil afholde sig fra at stemme til Trods for, at det dog har et Medansvar for de Udgifter, som er paaført Statskassen. Jeg tror imidlertid, Vælgerne vil gennemskue en saadan Optræden, og at Venstre saa langt fra vil faa den Fordel af denne Optræden, som det maaske i Øjeblikket gør sig Haab om.

Rager: For os er der lige saa ubehagelige Punkter i dette Lovforslag som for det Parti, som Ordfører for hvilket det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte. Men jeg ønsker nu, da vi staar ved Vedtagelsen af dette Forslag, hvorved vi bl. a. forlænger Toldloven af Oktober 1932, i Anledning af det Replikskifte, som fandt Sted ved anden Behandling, at fastslaa, at denne Lovs § 3 bestaar i fuld Højde endnu, denne Paragraf i Henhold til hvilken Prisforhøjelser ikke maa finde Sted, ud over hvad der er begrundet i forøgede Produktionsomkostninger, medens saadanne Forhøjelser ikke kan begrundes med Told; skyldes Prisforhøjelsen Told, kan Ministeren nedsætte denne. Det har i Dag under Forhandlingerne været anfægtet, at denne Paragraf havde virket i fuld Højde, men stillet Ansigt til Ansigt med Ansvaret for disse Anfægtelser har Venstres Ordfører overhovedet ikke noget andet Svar, end at han ikke er Priskontrolør; han har meldt sig som vidende noget, som kastende et Mistænkelighedsskær ud over Paragraffen, men han har ikke kunnet svare et Ord. Jeg ønsker derfor at konstatere, at mit Partis Henvisning til denne Paragraf staaer fuldt ved Magt endnu, og at vi nærmest i Dag har faaet konstateret, at det Angreb, der blev rettet imod os for den Værdi, vi lægger i denne Paragraf, var et letfærdigt Angreb.

Himmelstrup: Jeg finder ingen Anledning til paa ny at begrunde, hvorfor mit Parti ikke vil stemme for det foreliggende Lovforslag, det er begrundet udførligt under Sagens anden Behandling. Jeg ønsker kun at sige, at dersom den højtærede Regering og Regeringspartierne vilde have givet os fair Arbejdsvilkaar i Udvalget, saaledes at ogsaa vi kunde have faaet Indflydelse paa, paa hvilken Maade disse Beløb skulde tilvejebringes, saa skulde de ikke have savnet vor Medvirken til Gennemførelse

af dette Lovforslag, men saaledes som Arbejdsvilkaarene har formet sig, kan vi ikke være med dertil.

Den Frihed, som den højtærede Finansminister gav os over for disse Forslag ved Finanslovsforslagets anden Behandling i Januar Maaned, har Finansministeren selv fjernet ved, at han har forelagt Lovforslaget saa sent, at der ikke har været nogen Mulighed for at øve Indflydelse derpaa, og jeg gentager, at under Udvalgets første Møde, dengang det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen afskar de fremmødte Repræsentanter for Grosserer-Societetet fra overhovedet at komme i Forhandling om Enkeltheder i dette Forslag, gav han netop det bedste Bevis paa, af hvilken Karakter og Art denne Frihed var.

Det ærede Medlem Hr. Rager slaar fast, at § 3 i Toldloven af 1932 bestaar den Dag i Dag. Ja, det er muligt, at den gør det, men det, der er konstateret under den Forhandling, vi har ført, er, at § 3 saa godt som slet ikke er blevet brugt, og det Hysteri, det ærede Medlem Hr. Rager efterhaanden hidser sig op til paa dette Omraade, er kun et Udtryk for, at det ærede Medlem er klar paa, hvor daarligt de Radikales almindelige Toldpolitik og Opfattelse paa dette Omraade staaer til det, de ikke alene i 1932 var med til, men ogsaa nu i 1934 er med til at gennemføre.

Det er ikke min Opgave at øve Priskontrol her i Landet; det er Administrationens Opgave, og Administrationen har forsømt denne Opgave hidtil. Derfor forekommer det mig, at det ærede Medlem vel kan glæde sig over, at Paragraffen bestaar, men det kan jo i og for sig være ligegyldigt, hvis man ikke handler efter den, og det er det, der er konstateret, man ikke gør.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: I mine Ord laa selvfølgelig, at det var konstateret, at der var handlet efter Paragraffen. Det behøver vel ikke at diskuteres; saa jesuitiske er vi vel ikke, at vi skal diskutere Ordene paa den Maade. Denne Paragraf er ikke en Paragraf, der normalt skal anvendes. Den skal virke ved sin Tilstedeværelse, og det har den gjort. Jeg har forklaret dette ved anden Behandling, og det ærede Medlem behøvede ikke at komme med Sofisterier i den Anledning.

Hvis nogen industriel Virksomhed forhøjer ud over, hvad Produktionsomkostningerne tillader, er det i Virkeligheden et Lovbrud. Jeg har over for det ærede Med-